Р Е Ш Е Н И Е
№ 44429

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7944** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република Б..

Образувано е по жалба на Ч. Т. Н. Н., гражданка на В. срещу заповед № 513з-6218/5.6.2026 г., с която е постановен отказ за предоставяне право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б..

Ч. Т. Н. Н. твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен. Представя доказателства, от които твърди, че се установява извършване на търговска дейност в изпълнение на изискванията на закона. Твърди, че е представила само декларация, а не доказателства поради това, че не е разбирала български език.

Ответникът – началник отдел „Миграция“, СДВР, оспорва жалбата. Твърд, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните и материално-правните норми. Жалбоподателката не е представила, въпреки че е изискано, доказателства относно извършваната от нея търговска дейност.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателката е подала заявление за виза вх. № 101157/27.4.2026 г., на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ. Като основание е посочила „търговско представителство“.

Търговското представителство с наименование М. ТЪРГОВИЯ И УСЛУГИ - ООД е вписано и в търговския регистър, с ЕИК[ЕИК], видно от удостоверение № 1474/27.4.2026 г.

Не се спори, че от Ч. Т. Н. Н. са изискани документи – доказателства относно извършваната от представителството дейност, както и че в отговор е представила, на 26.5.2026 г., заявление с

приложена декларация, в която описва търговската си дейност.
Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че въз основа на тази декларация не може да се направи извод относно извършваната дейност от търговското представителство. С жалбата е представила множество документи, целящи да удостоверят този факт.
Предвид така установеното съдът намира, че оспорването е основателно.
Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 513з-5977/19.5.2025 г. на директора на СДВР.
При постановяването му ответникът е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила.
На първо място, видно от доказателствата преписката се е водила изцяло на български език, без да се установява дали ответникът е събрал доказателства и установил доколко виетнамската гражданка разбира български език и оттам – доколко е разбрала дадените й указания. В писмото от 15.5.2026 г. до Ч. Т. Н. Н. е удостоверено, че тя е запозната с него, на език, който владее, без обаче да се отбележи какъв е този език и дали владее и български.
На следващо място, предвид предоставената от нея декларация, приложена към заявлението от 26.5.2026 г., представена в изпълнение на указанията, дадени с писмото от 15.5.2026 г., следва да се направи извод, че тя е изложила обстоятелства относно извършвана от търговското представителство конкретна дейност в областта на козметичните продукти /в каквато насока е представила доказателства за извършвана дейност от преди постановяване на административния акт/. Посочила е конкретни търговски партньори от българска и виетнамска страна.
На следващо място, видно от писмото от 15.5.2026 г. до жалбоподателката, действително, в него е поискано да се представят доказателства за извършена дейност, като е посочено, че при непредставяне, на основание чл. 14, ал. 2 ППЗЧРБ, в случай, че допълнителните документи не бъдат представени в предвидения срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно разглеждане.
В процесния случай, като е приел, че не са представени в указания срок необходимите документи, органът вместо да прекрати производството /предвид нормата на чл. 14, ал. 2 ППЗЧРБ/, е постановил процесната заповед, с която се е произнесъл относно правото на жалбоподателката да й бъде предоставено право на продължително пребиваване.
Предвид така изложеното съдът намира, че оспореният акт следва да бъде отменен, като преписката се върне на ответника за продължаване на процесуалните действия от първия незаконосъобразен акт – изпращане на указания за представяне на документи, на разбираем за жалбоподателката език.
По разноските. Жалбоподателят не е поискала такива, поради което съдът не дължи произнасяне по разноските.
Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Ч. Т. Н. Н., гражданин на В., заповед № 513з-6218/5.6.2026 г.
ИЗПРАЩА административната преписка на началника на отдел "Миграция", СДВР, за продължаване на административно-производствените действия съобразно мотивите на това решение.
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.